

Til

Børne- og Socialministeriet

Høreforeningen

Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup

Tlf.: +45 3675 4200

Fax: +45 3638 8580

mail@hoereforeningen.dk

www.hoereforeningen.dk

cvr-nr.: 61032312

Taastrup, den 21. september 2017

Bemærkninger til forslag til lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap

Høreforeningen har modtaget ministeriets høring over ovennævnte lovforslag via Danske Handicaporganisationer. Danske Handicaporganisationer har fremsendt et fælles høringsvar, som Høreforeningen fuldt ud står bag. Med nærværende høringsvar vil vi gerne sætte fokus på en række problemstillinger, der illustrerer vigtigheden af, at den nye lov er med til at modvirke eksklusion og sikre lige muligheder mellem mennesker med og uden handicap.

Sundhedstilbud på lige vilkår

Handicapkonventionens artikel 25 fastslår, at ”personer med handicap har ret til at nyde den højest opnåelige sundhedstilstand uden diskrimination pga. handicap” og at ”deltagerstaterne i særdeleshed skal give de sundhedsydelser, som personer med handicap specifikt har brug for pga. deres handicap”.

I dag er der en generel behandlingsgaranti på 4 uger på sundhedsområdet, men lige præcis behandling med høreapparater er IKKE omfattet. Det betyder, at én bestemt handicapgruppe bliver holdt ude af den behandlingsgaranti, som man giver på stort set alle andre områder. Samtidig er ventetiden på at få et høreapparat urimelig lang. I gennemsnit venter man 1 år på at få et høreapparat gennem det offentlige sundhedsvæsen og i nogle regioner over 2 år. Det private alternativ er for dyrt for mange mennesker, ligesom de mange mennesker med forskellige former for komplicerede høretab skal behandles på offentlige klinikker med specialviden ifølge Sundhedsstyrelsen. Det er vores opfattelse, at så lang ventetid på adgang til en basal sundhedsydelse ikke er i overensstemmelse med principperne i Handicapkonventionen, hvilket vi håber det nye lovforslag vil være med til at rette op på. Der er 325.000 danskere, der i dag bruger høreapparat, og tallet stiger.

Rimelig tilpasning og tilgængelighed

Høreforeningen skal kraftigt opfordre til, at rimelig tilpasning og tilgængelighed også omfattes af den nye lov. Det virker besynderligt, at man kan kræve rimelig tilpasning af arbejdsgiverne, men ikke af gymnasier, daginstitutioner, biografer og museer. Det handler om at tage et rimeligt hensyn plus lidt mere til handicappede mennesker, så man føler sig fuldt inkluderet i samfundet.

Vi har derfor samlet en række konkrete eksempler, som illustrerer, at et lovkrav om tilgængelighed og rimelig tilpasning vil kunne hjælpe rigtig mange mennesker uden at koste en masse midler, og at Ligebehandlingsnævnet derfor bør have mulighed for at behandle sager som dem:

1. Dansksprogede TV-programmer, der vises i Danmark på både licensfinansierede og kommercielle TV-kanaler, bør som hovedregel være tekstede, så mennesker med høretab ikke er ekskluderet fra at have glæde af dem. Mange af de kommercielle TV-stationer (undtagen TV2) har ingen forpligtelse hertil. DR og TV2 har forskellige forpligtelser, der sagtens kan styrkes. Det bør være en rimelig tilpasning at øge mængden af tekstede TV-udsendelser på dansk.
2. Der er blevet et krav, at nye danske biograffilm skal tekstes, men der er ikke regler for, at biograferne rent faktisk skal vise filmene med tekster. Faktum er, at de fleste biografer helt undlader at vise dem med undertekster - eller kun viser dem ved særforestillinger på tidspunkter, hvor de fleste mennesker går på arbejde. Det betyder, at mange mennesker med høretab er ekskluderet fra at se danske film, fordi de ikke kan følge med. I Sverige havde man tilsvarende problem, indtil man indførte lovkrav på området, og det har vist sig at være helt uden problemer. Det bør være en rimelig tilpasning, at også danske biografer fremviser tekstede danske film helt generelt - og det koster dem ingenting, da filmproducenterne/distributørerne allerede afholder udgifterne til tekstningerne.
3. Ved museumsbesøg o.lign., hvor der udlånes iPads til at informere om de forskellige ting, der vises på museet, er der oftest ikke tekster, hvis der tales dansk. Mange hørehæmmede kan ikke bruge audio-guides, men har også brug for tekstede "video-guides".
4. I tog, metro, bus og på stationer savnes stadig visuel information om de ændringer, der formidles via højttalere. Højttalerlyd er vanskelig at forstå for mange mennesker med høretab. Og der er jo skærme de fleste steder, der kan bruges til denne formidling. Det handler blot om rimelig tilpasning.
5. Kommunerne afslår generelt ansøgninger til anordninger til røgalarmer, så de kan kobles til eksisterende hjælpemiddelsystemer, under henvisning til, at det ikke afhjælper handicappet væsentligt i dagligdagen. Men skal man have installeret hjælpemiddelsystemer til dørklokke, telefon osv. for at få en anordning til røgalarm kan det være dyrt for den enkelte - men samtidig et livsvigtigt hjælpemiddel.

Med venlig hilsen

Leon Carlsen
Næstformand